

въ неговия организъм, необходимо е да бжде той поставенъ при такива психически условия, при които желѣзото се топи и изпарява. Следователно, когато въ човѣшкия организъмъ има излишѣкъ отъ кой и да е елементъ, този излишѣкъ е причина за явяване на нѣкаква болестъ. За да се излѣкува отъ известна болестъ, човѣшкиятъ организъмъ трѣбва да се постави на голѣмо напрежение, на голѣмъ огънь, който да премахне излишѣка отъ ония елементи, които препятствуватъ на правилното развитие на човѣка.

И тъй, всѣка болестъ се дължи на нѣкакъвъ недоимѣкъ въ човѣшкия организъмъ. Когато лѣкаритѣ кажатъ за нѣкой човѣкъ, че е анемиченъ, това показва, че му липсва нѣщо. Лѣкаритѣ дѣлятъ болеститѣ на активни и пасивни, на положителни и отрицателни. Изобщо, каквато е болестята на човѣка, такава е и неговата мисль. Каквато болестъ и да се яви въ човѣшкия организъмъ, тя се дължи на мисльта на човѣка. Всѣка отрицателна мисль въ човѣка ражда и съответни състояния. Когато човѣкъ се занимава изключително съ погрѣшкитѣ на хората, той дохожда до състояние да привлича къмъ себе си астрални бактерии, които разстройватъ неговия организъмъ. Да се занимава човѣкъ съ погрѣшкитѣ на хората, това значи да се свързва съ тѣхъ и да носи лошитѣ влияния на тия погрѣшки. Всѣка лоша мисль, всѣко лошо чувство привлича съответни низши същества. Затова и Христосъ е казалъ: „Дето е мършата, тамъ съ орлитѣ.“ Лошитѣ мисли и чувства у човѣка представятъ мърша, около която се събиратъ орли да се хранятъ. Ето защо, всички религиозни общества, пѣкъ и самото християнство, отъ най-стари времена още, е препорѣчвало на хората чистъ животъ. И досега навсѣкжде се говори за хигиена на ума, на сърдцето и на душата. Христосъ казва: „Пази окото си чисто, за да бжде чисто цѣлото ти тѣло.“ Чистотата, това е хигиена на душата. Светостята, това е хигиена на душата. Чистотата, светостята е най-голѣмата хигиена, до която християнството е могло да достигне. Днесъ пѣкъ, когато говоря за любовята, азъ имамъ предъ видъ най-съвършената хигиена, която може да се препорѣча на съвременния свѣтъ. Любовята, това е хигиена, това е високъ идеалъ, къмъ който човѣшката душа се стреми. Приложението на любовята въ живота представя онова здравословно състояние на човѣшкия организъмъ, при което човѣкъ може да изпълни своето предназначение. Не прилага ли любовята въ живота си, човѣкъ не може да изпълни предназначението